

virkelig har fået scannet hele det danske erhvervsliv og sikret sig, at de indvendinger, der er, er blevet indarbejdet. Hvem er det, der indtil videre har brokket sig? Det er virksomheder, som enten gennem deres interesseorganisationer eller – fordi de har selvstændige ressourcer – gennem deres advokater og revisorer har regnet på, hvad det koster dem.

Den typiske danske virksomhed har ikke ressourcerne til det. Virksomhedens indehaver har ikke flere timer til rådighed, når han ved midnatstid har udfyldt den sidste momsblanket, for hvis han ikke får den afleveret, får han en bøde. Han har ikke flere ressourcer, når han ved midnatstid går træt i seng efter en lang dag. Han har ikke ressourcer til dette her. Dem har vi ikke hørt fra endnu, og hvorfor? Fordi de først opdager det, når girokortene vælter ind ad brevsprækken, og de skal til at betale disse afgifter.

Derfor er det sådan, at det billede, vi har i dag af, hvordan virksomhederne fortolker dette her, langtfra er fuldgældigt, og hvis også de bidrag kom ind, ville ministeren være nødsaget til at stille med mangfoldig flere ændringsforslag eller forhåbentlig helt droppe dette her, ligesom ministeren har indset, at et af lovforslagene jo altså gik for vidt.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Når vi er i den situation, at vi skal ekspedere så store lovforslag på så rimelig kort tid, kan man jo spørge sig selv, hvorfor vi overhovedet er kommet i den situation. Det mener jeg skyldes Venstre og De Konservative. Det er Venstre og De Konservative, der har tordnet så meget imod CO₂-afgiften, at regeringen ikke kunne tage sig sammen til at fremsætte forslagene, sådan er det jo.

I regeringen var man indbyrdes uenig i lang tid om denne CO₂-afgift, og det mener jeg skyldes, at der var nogle i regeringen, der var bange for kritikken fra Venstre og De Konservative, og så blev projektet her trukket og trukket og trukket.

Vi var i gang med nogle forhandlinger på et tidspunkt, som SF deltog i, og det gik udmærket med de forhandlinger; der var fremdrift i det, vi var i gang med at få udarbejdet nogle modeller, der kunne fungere, og hvad sker der så? Fordi De Konservative og Venstre ikke ville forhandle mere, fordi de er blevet sure over, at der er lavet en sprøjtemiddelaftgift, så standser forhandlingerne pludselig fuldstændig, og så går der

adskillige uger, hvor vi ikke hører en lyd til, hvor dette ender, men hvor der bare er vild intern ballade i regeringen om, hvordan CO₂-pakken skal laves. Derfor kommer CO₂-pakken så sent.

Det kan man vel dårligt bebrejde Venstre og De Konservative, men for mig at se er det forklaringen på, at vi nu sidder og skal håndtere så stor en mængde lovforslag på så rimelig kort tid.

Dér tror jeg sådan set, at Venstre og De Konservative har ret i, at når man skal ekspedere så mange lovforslag på så kort tid, vil der komme nogle reaktioner ude fra erhvervslivet, hvor man ikke kan nå at gennemskue alle konsekvenserne. Det kan så være både en fordel og en ulempe for regeringen vil jeg sige, for der er jo også skabt nogle forventninger ude omkring om, at dette er noget, der ødelægger økonomien totalt for virksomhederne; det tror vi overhovedet ikke på. Vi tror, det er småting, der bliver lavet her i forhold til, hvad der er miljømæssigt nødvendigt.

Men hvis man havde haft bedre tid til at informere om det, så var det nok ikke nogen skade til. Så lad mig give det råd til regeringen for en anden gangs skyld: Jeg tror, det ville være klogt, hvis regeringen tog sig sammen til at træffe sine beslutninger lidt hurtigere og ikke lod sig kyse i et musehul af Venstre og De Konservative.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg vil såmænd bare sige, at jeg bestemt ikke mener, at det er Venstres og De Konservatives skyld, at vi står i den situation, vi er kommet i i dag. Rent faktisk har vi været meget samarbejdsvillige. De spørgsmål, som er stillet af Venstre og De Konservative, blev stillet umiddelbart efter, at sagen kom i udvalget. Det, der er problemet i sagen, er jo simpelt hen, at regeringen har fremsat lovforslaget alt for sent, hvor vi har måttet synes vi selv i hvert fald, haste tingene igennem. Nu er ministeren blevet bebrejdet, at det ikke er gået hurtigt nok, men for vores vedkommende synes jeg, at man har overholdt de aftaler, vi har indgået, nemlig at vi skulle have det den pågældende lørdag, og det har vi også været tilfreds med, og vi har også nået arbejdet. Men det, jeg mener, er, at hvis lovforslaget havde været fremsat lidt tidligere, kunne vi have klaret en mere grundig behandling.